

ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА БІЗНЕС-АДМІНІСТРУВАННЯ
КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ ПОВІТРЯНОГО ТРАНСПОРТУ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Зав. кафедри _____ Ареф'єва О.В.

« ____ » _____ 20__ р.

ТИПОВІ ТЕСТИ

з дисципліни «Управління витратами»

Розробник к.е.н., доцент Сімкова Т.О.

(науковий ступінь, вчене звання, П.І.Б. викладача)

**Тестовий контроль для перевірки знань до теми:
«Теоретичні основи управління витратами»**

1. Суть управління витратами полягає у:
 - а) зниженні рівня витрат і на цій основі підвищення ефективності господарювання;
 - б) вдосконаленні структури витрат;
 - в) організації достовірного бухгалтерського обліку витрат;
 - г) організації економічного аналізу собівартості.

2. Управління виробничими затратами як самостійна дисципліна використовує для вивчення свого предмета:
 - а) загальнометодологічні методи дослідження;
 - б) загальнонаукові методи;
 - в) специфічні методи;
 - г) усі вищеперераховані методи.

3. Для підвищення ефективності управління витратами необхідно:
 - а) централізувати контрольні функції працівників за формуванням витрат;
 - б) децентралізувати контроль за формуванням витрат;
 - в) створити контрольний відділ (управління);
 - г) здійснювати планування витрат.

4. Одна з основних функцій апарату управління в частині управління витратами є:
 - а) формування інформації про діяльність підприємства (організації);
 - б) формування інформації про фінансовий стан;
 - в) забезпечення інформацією щодо стану дебіторсько-кредиторської заборгованості;
 - г) здійснення усіх перелічених дій.

5. Для управління витратами найбільш ефективною вважається система інформації про об'єкт спостереження, що ґрунтується на:
 - а) прогнозних (планових) показниках;
 - б) фактичних (звітних) даних;
 - в) фіксації і аналізі відхилень від прогнозних (планових) параметрів;
 - г) нормативах і стандартах витрат.

6. Спожиті ресурси підприємства у процесі кругообігу господарських засобів з точки зору їх мінімізації щодо управління витратами є:
 - а) предметом курсу;
 - б) методом курсу;
 - в) складовою частиною змісту дисципліни;
 - г) всі відповіді неправильні.

7. Кінцева мета управління витратами полягає у:
- а) зниженні виробничої собівартості продукції;
 - б) не допущенні непродуктивних витрат і втрат;
 - в) мінімізації усіх здійснених витрат;
 - г) підвищенні ефективності виробництва.
8. Системний підхід до управління витратами відноситься до:
- а) завдань управління витратами;
 - б) принципів управління витратами;
 - в) мети управління витратами;
 - г) функцій управління витратами.
9. До управління витратами ніякого відношення не має:
- а) нормування;
 - б) маркетингові дослідження;
 - в) використання ПЕОМ;
 - г) усі відповіді неправильні.
10. Групування і перегрупування витрат належать до методів дослідження:
- а) загальнометодологічних;
 - б) специфічних;
 - в) загальнонаукових;
 - г) правильна відповідь відсутня.
11. Така функція управління витратами як розробка (прийняття) рішення включає:
- а) прогнозування і планування;
 - б) організацію і регулювання;
 - в) активізацію і стимулювання;
 - г) усі перелічені елементи управлінського циклу.

**Тестовий контроль для перевірки знань до теми:
«Склад і характеристика витрат»**

1. До прямих належать витрати, які:

- а) здійснюються регулярно;
- б) є постійними;
- в) безпосередньо відносяться на окремі види виробів;
- г) не залежать від номенклатури продукції;
- д) обчислюються за встановленими нормами.

2. До непрямих належать витрати, які:

- а) здійснюються періодично;
- б) змінюються в часі;
- в) залежать від номенклатури продукції;
- г) не відносяться безпосередньо на окремі види виробів у багатопродуктовому виробництві;
- д) обчислюються на основі їх динаміки за минулі періоди.

3. Зі зменшенням обсягу виробництва частка постійних витрат у загальній їх сумі:

- а) зменшується;
- б) збільшується;
- в) залишається незмінною;
- г) змінюється залежно від конкретних умов;
- д) спочатку зменшується, а згодом зростає.

4. Змінні витрати — це витрати, величина яких:

- а) змінюється на одиницю продукції внаслідок НТП;
- б) залежить від продуктивності праці;
- в) нестабільна у часі;
- г) залежить від обсягу виробництва;
- д) залежить від номенклатури продукції, що виготовляється.

5. До постійних належать витрати, величина яких:

- а) однакова для різних видів продукції;
- б) не залежить від обсягу продукції в межах даної виробничої потужності;
- в) постійна на одиницю продукції;
- г) має незмінні норми на тривалий час;
- д) постійно зростає.

6. Сукупні річні витрати підприємства на виготовлення та реалізацію продукції в минулому році становили 1000 тис. грн, у поточному — 1150 тис.

грн. Обсяг виробництва за цей період зріс на 20 %. Норми і ціни не змінювалися. Постійні витрати у собівартості продукції становлять (тис. грн): а) 200; б) 250; в) 150; г) 750; д) 50.

7. Повна собівартість кінцевої (товарної) продукції підприємства за певний період:

- а) завжди відповідає кошторису основної діяльності;
- б) завжди менша за кошторис основної діяльності;
- в) завжди більша за кошторис основної діяльності;
- г) менша, більша за кошторис основної діяльності або відповідає йому залежно від динаміки списання витрат;
- д) не пов'язана з кошторисом основної діяльності.

8. Середня повна собівартість одиниці продукції повністю визначається:

- а) нормами прямих витрат на одиницю продукції;
- б) величиною постійних (непрямих) витрат за певний період;
- в) обсягом виробництва продукції;
- г) правильними є відповіді а), б);
- д) правильними є відповіді а), б), в).

9. Граничні витрати — це:

- а) максимальні сукупні витрати підприємства;
- б) максимальні витрати підприємства на одиницю продукції;
- в) допустимі сукупні витрати підприємства;
- г) допустимі витрати підприємства на одиницю продукції;
- д) приріст сукупних витрат підприємства внаслідок зростання обсягу виробництва на гранично малу величину.

10. Зі збільшенням обсягу виробництва в межах даної виробничої потужності собівартість продукції:

- а) зростає;
- б) знижується;
- в) залишається незмінною;
- г) спочатку знижується, а згодом зростає;
- д) спочатку зростає, а згодом знижується.

**Тестовий контроль для перевірки знань до теми:
«Калькулювання в системі управління витратами»**

1. Калькулювання — це:

- а) документ, в якому проводиться збір затрат на виробництво;
- б) комплексна система науково обгрунтованих розрахунків виробничих затрат;
- в) метод бухгалтерського обліку;
- г) прийом управління виробничими затратами.

2. За призначенням і часом складання розрізняють калькуляції:

- а) попередні і наступні;
- б) загальні і госпрозрахункові;
- в) планові і фактичні;
- г) місячні і квартальні.

3. Параметричні калькуляції — це різновид калькуляцій залежно від:

- а) періодичності їх складання;
- б) складу витрат, що включаються у собівартість продукції;
- в) властивостей калькуляційного об'єкта;
- г) призначення калькуляцій.

4. Калькуляція — це:

- а) документ, в якому зібрані у певній послідовності витрати на виробництво;
- б) спеціальна таблиця, яка містить певні розрахункові операції;
- в) процес розрахунку собівартості продукції;
- г) одне з вищенаведених тверджень.

5. Система калькулювання дозволяє виконувати завдання та допомагає при:

- а) визначенні неможливості подальшого випуску продукції;
- б) оцінці якості роботи працівників та робітників персоналу;
- в) оптимізації асортименту продукції, що випускається та встановленні оптимальної ціни на продукцію;
- г) визначенні прибутковості діяльності підприємства.

6. Зіставлення фактичної й планової /нормативної/ собівартості, інформація про які міститься у відповідних калькуляціях, дає можливість виявити:

- а) «вузькі місця» у виробничому процесі;
- б) проаналізувати перевищення рівня витрат;
- в) розрахувати вплив факторів на відхилення;
- г) усі відповіді правильні.

7. Калькулювання на будь-якому підприємстві, незалежно від його виду діяльності, розміру і форми власності, організується відповідно до таких принципів:

- а) законодавчо регульована класифікація витрат;
- б) вибір методу розподілу прямих і непрямих витрат;
- в) виокремлення витрат за тривалістю та призначенням;
- г) вибір калькуляційної одиниці.

8. Найбільш поширені ознаки, згідно з якими класифікуються калькуляції:

- а) тривалість складання калькуляцій;
- б) призначення складання калькуляцій;
- в) місце виникнення витрат;
- г) властивість калькуляційного листа.

9. Калькуляції, що складаються до початку виготовлення продукції, виконання робіт чи надання послуг для обґрунтування і удосконалення нормативів витрат виробництва, цін:

- а) директивні (попередні) калькуляції;
- б) планові калькуляції;
- в) проектні /кошторисні/ калькуляції;
- г) нормативні /стандартні/ калькуляції.

10. Калькуляції, що складають після виготовлення продукції, виконання робіт чи надання послуг:

- а) планові калькуляції;
- б) наступні калькуляції;
- в) проектні /кошторисні/ калькуляції;
- г) нормативні /стандартні/ калькуляції.

**Тестовий контроль для перевірки знань до теми:
«Методи і системи калькуляції витрат»**

1. Основним об'єктом калькулювання на виробничому підприємстві є:

- а) внутрішні транспортні послуги;
- б) ремонтні роботи;
- в) продукція, що виготовляється для продажу на ринку;
- г) інструмент власного виробництва;
- д) контролінгові операції.

2. У разі визначення собівартості продукції за виробничими витратами операційний прибуток обчислюється як різниця між доходом від продажу і:

- а) собівартістю виготовленої продукції;
- б) собівартістю виготовленої продукції та адміністративними витратами;
- в) собівартістю виготовленої продукції та витратами на збут;
- г) собівартістю реалізованої продукції та витратами на збут;
- д) собівартістю реалізованої продукції, адміністративними витратами і витратами на збут.

3. В однопродуктовому виробництві з коротким виробничим циклом собівартість одиниці продукції визначається:

- а) діленням усіх витрат за певний період на обсяг виробництва продукції за цей же період;
- б) безпосереднім обчисленням прямих витрат і розподілом за певною базою непрямих витрат;
- в) розподілом усіх витрат пропорційно кількості машино-годин;
- г) розподілом усіх витрат пропорційно основній заробітній платі виробничих робітників;
- д) розподілом усіх витрат пропорційно цінам продажу продуктів.

4. Розподіл загальноновиробничих витрат пропорційно основній заробітній платі виробничих робітників за умов різного рівня механізації робіт призводить до:

- а) зниження собівартості трудомістких виробів;
- б) завищення собівартості трудомістких виробів;
- в) точного розподілу зазначених витрат;
- г) завищення собівартості машиномістких виробів;
- д) зниження собівартості машиномістких виробів.

5. У сумісному (комплексному) виробництві внаслідок виконання одного технологічного процесу одержують два кінцевих продукти: один — рідина, другий — газ. Спільні витрати на виготовлення цих продуктів можна розподілити між ними пропорційно:

- а) обсягу продукції в натуральному вимірі;
- б) обсягу продукції в цінах продажу;
- в) обсягу продукції в норма-годинах;

- г) зарплаті основних робітників;
- д) матеріальним витратам.

6. Найобґрунтованішим методом обчислення витрат на утримання та експлуатацію машин і устаткування на одиницю продукції у багатопродуктовому виробництві є їх розподіл пропорційно:

- а) основній зарплаті виробничих робітників;
- б) прямим витратам;
- в) кошторисним ставкам витрат на одну машино-годину;
- г) трудомісткості продукції;
- д) прямим матеріальним витратам.

7. У разі визначення собівартості одиниці продукції в однопродуктовому виробництві загальновиробничі витрати обчислюються:

- а) пропорційно основній зарплаті виробничих робітників;
- б) за кошторисними ставками на одну машино-годину;
- в) пропорційно прямим матеріальним витратам;
- г) шляхом ділення їх кошторису на кількість виробів;
- д) пропорційно трудомісткості продукції.

8. У період освоєння виробництва нових складних виробів їх собівартість:

- а) знижується рівномірно (лінійно) в міру зростання кількості виробів від початку їх освоєння;
- б) знижується на ту саму відносну величину за подвоєння кількості виробів від початку їх освоєння;
- в) рівномірно підвищується;
- г) залишається незмінною;
- д) не має певної закономірності динаміки.

9. Попроцесний метод визначення фактичної собівартості продукції застосовується у виробництві:

- а) індивідуальному;
- б) одностадійному;
- в) багатостадійному;
- г) потоковому;
- д) непотоковому.

10. Метод визначення фактичної собівартості продукції за замовленням застосовується у виробництві:

- а) масовому;
- б) серійному;
- в) індивідуальному;
- г) потоковому;
- д) сукупному (комплексному).

**Тестовий контроль для перевірки знань до теми:
«Нормування і прогнозування витрат»**

1. Процес розробки і встановлення граничних величин запасу і витрачання виробничих та інших ресурсів, необхідних для забезпечення процесу виробництва і реалізації продукції (робіт, послуг)., є завданням:
 - а) планування затрат.
 - б) нормування затрат.
 - в) обліку затрат.
 - г) усіх вищеперелічених складових систем управління затратами.

2. Початковий зміст нормування ресурсів зводиться до:
 - а) проектування витрат;
 - б) встановлення нормативно обґрунтованих затрат ресурсів;
 - в) серійного запуску у виробництво;
 - г) будь-який з перелічених.

3. Постійні норми, які залишаються не змінними протягом тривалого періоду часу, — це:
 - а) ідеальні норми затрат.
 - б) основні норми затрат.
 - в) точні норми затрат.
 - г) правильна відповідь відсутня.

4. Комбінований метод нормування являє собою:
 - а) поєднання розрахунково-аналітичного та дослідного.
 - б) поєднання дослідного та дослідно-статистичного.
 - в) поєднання розрахунково-аналітичного та дослідно-статистичного.
 - г) метод, який не має спільних ознак з іншими методами.

5. Метод нормування, суть якого зводиться до розробки норм на основі аналізу даних статистичної, бухгалтерської та оперативно-виробничої звітності, називається:
 - а) розрахунково-аналітичним.
 - б) дослідним.
 - в) дослідно-статистичним.
 - г) комбінованим.

6. Нормування ресурсів на сьогодні виконує таку (такі) функцію (ї):
 - а) облікову.
 - б) стимулюючу.
 - в) виховну.
 - г) всі перелічені.

7. Нормування ресурсів у сьогодишніх умовах господарювання — це завдання:

- а) інженерне.
- б) технічне.
- в) соціально-економічне.
- г) правильна відповідь відсутня.

8. Найбільш точним і поширеним методом прогнозування собівартості є:

- а) метод питомих витрат.
- б) баловий метод.
- в) кореляційний метод.
- г) агрегатний метод.

9. З метою розрахунку допустимих затрат на виробництво і реалізацію продукції необхідно знати:

- а) ринкову ціну і витрати конкурентів на випуск аналогічної продукції.
- б) рентабельність продукції і обсяг реалізації (продажів).
- в) допустимі затрати в частині прямих витрат.
- г) коефіцієнт рентабельності виробу є його ринкова ціна.

10. Більш якісне нормування праці слід здійснювати обов'язково за умови, коли питома вага витрат на оплату праці у кошторисі витрат за економічними елементами складає:

- а) понад 20 %.
- б) понад 35 %.
- в) понад 50 %.
- г) понад 60 %.